

Сташків Я.Я.

Національна академія внутрішніх справ

ІНДИВІДУАЛЬНА ПРОФІЛАКТИЧНА РОБОТА ДІЛЬНИЧНИХ ОФІЦЕРІВ ПОЛІЦІЇ: ПОНЯТТЯ, ОЗНАКИ, МЕТА ТА ЗАВДАННЯ

У статті аналізуються обґрунтовані в науковій літературі визначення індивідуальної профілактики злочинів, визначаються специфічні особливості, мета та основні завдання, вирішення яких у рамках індивідуального профілактичного впливу покладається на дільничних офіцерів поліції. Надається характеристика основним об'єктам індивідуального профілактичного впливу дільничних офіцерів поліції, а також детально аналізуються рівні індивідуальної профілактичної роботи дільничних офіцерів поліції. На основі проведеного дослідження формулюється авторська дефініція індивідуальної профілактичної роботи дільничних офіцерів поліції. Визначено, що об'єктами індивідуального профілактичного впливу дільничних офіцерів поліції виступають: 1) особи, поведінка та спосіб життя яких свідчить про високу вірогідність вчинення ними злочинів та інших правопорушень; 2) криміногенні фактори їхнього навколишнього соціального мікросередовища; 3) особи, які вчинили злочин або адміністративний проступок; 4) причини та умови їх вчинення. Зроблено висновок, що під індивідуальною профілактичною роботою дільничних офіцерів поліції пропонується розуміти врегульовану нормами права діяльність із розроблення та практичної реалізації науково обґрунтованої системи правових, організаційних і виховних заходів індивідуального впливу, спрямованих на своєчасне виявлення осіб, від яких із високою ймовірністю можна очікувати вчинення злочинів та інших правопорушень, вжиття заходів щодо позитивної корекції їхньої поведінки, а також нейтралізації криміногенних факторів оточуючого мікросередовища з метою попередження протиправної поведінки таких осіб. Вказане визначення має комплексний характер і дозволяє отримати максимально повне уявлення про об'єкти індивідуального профілактичного впливу дільничних офіцерів поліції, характер застосовуваних ними заходів, а також про інші особливості їхньої діяльності в даній сфері. У зв'язку із цим ми наполягаємо на його нормативному закріпленні шляхом внесення відповідних змін до п. 4 Розділу I Інструкції з організації діяльності дільничних офіцерів поліції.

Ключові слова: *безпосередня профілактика, дільничний офіцер поліції, заходи індивідуальної профілактики, індивідуальна профілактика, об'єкти індивідуального профілактичного впливу, профілактика рецидиву, рання профілактика, рівні індивідуальної профілактики.*

Постановка проблеми. Особливе місце в системі профілактики злочинності відводиться заходам індивідуального профілактичного впливу. Вони органічно доповнюють загальносоціальну та спеціально-кримінологічну профілактику, розвивають і конкретизують їхні форми з урахуванням індивідуальних особливостей конкретних осіб. Нейтралізуючи криміногенні детермінанти особистісного та ситуативного порядку, заходи індивідуальної профілактики замикають процес профілактичного впливу, надають йому завершеного, цілісного характеру, забезпечуючи тим самим досягнення найбільш оптимальних результатів у вирішенні загальних завдань попередження злочинності.

Проведення індивідуальної профілактичної роботи є прямим обов'язком дільничних офіцерів поліції (далі – ДОП). Про це, зокрема, наголошується в новій Інструкції з організації

діяльності ДОП, яка затверджена Наказом МВС України від 8.07.2017 р. № 650 (далі – Інструкція), п. 1 Розділу 5 якої покладає на них обов'язок здійснювати превентивні заходи щодо осіб, схильних до вчинення правопорушень, та осіб, які перебувають на обліку в органах поліції, для попередження вчинення ними правопорушень із залученням до цієї роботи громадськості [1]. Зазначене положення визначає необхідність більш детально зупинитись на аналізі адміністративно-правового регулювання індивідуальної профілактики ДОП з метою визначення її особливостей та розробки пропозицій із її удосконалення.

Метою статті є визначення та аналіз основних адміністративно-правових засад реалізації дільничними офіцерами поліції заходів індивідуальної профілактики злочинів та адміністративних правопорушень.

Виклад основного матеріалу. Ідея індивідуальної профілактики девіантних форм поведінки у кримінологічній науці не є новою. Так, ще в 1962 р. Г.М. Міньковський в одній із своїх робіт виділив «заходи індивідуального впливу на нестійких осіб, що опинилися в небезпечній обстановці, в якій вони можуть стати на злочинний шлях» [2]. Згодом цей напрям почав досліджуватись із позицій прогнозування індивідуальної злочинної поведінки, в якому особлива роль відводилась аналізу фонових явищ та адміністративних проступків, причинно пов'язаних зі злочинністю [3, с. 48]. Сьогодні такий підхід зберігає свою актуальність, хоча його трактування окремими дослідниками дещо відрізняється. Так, наприклад, одні науковці під індивідуальною профілактикою розуміють «сукупність заходів із ресоціалізації осіб, від яких можна реально очікувати вчинення злочинів» [4, с. 17]. Другі зводять її до цілеспрямованої роботи з конкретними особами, поведінка яких не відповідає соціальним вимогам [5, с. 24], що здійснюється на основі сполучення соціального контролю, виховання і надання допомоги [6, с. 141]. Треті ототожнюють її з діяльністю, що спрямована на «своєчасне виявлення осіб, від яких, за об'єктивно встановленими даними, можна чекати вчинення правопорушень, впровадження щодо них і навколишнього соціального мікросередовища позитивного коригувального впливу» [7, с. 189] «з метою позитивної корекції поведінки цих осіб, усунення, послаблення або нейтралізації криміногенних факторів, що діють у цій сфері» [8, с. 204].

Що стосується законодавчого визначення індивідуальної профілактики, то до недавнього часу його не можна було зустріти в жодному правовому акті, і навіть в оновленому проекті Закону «Про соціальну профілактику правопорушень в Україні» [9]. Уперше згаданий недолік було усунуто в раніше чинному Положенні про службу дільничних інспекторів міліції, п. 1.6 якого індивідуальну профілактичну роботу дільничних визначав як «комплекс заходів щодо конкретних осіб, схильних до вчинення правопорушень, та осіб, які перебувають на обліках в ОВС, із метою попередження вчинення ними злочинів та інших правопорушень» [10]. І хоча, на нашу думку, зазначена дефініція є недосконалою і такою, що не виправдано обмежує повноваження дільничних у сфері реалізації заходів індивідуальної профілактики, з негативного боку слід відмітити той факт, що нова Інструкція з організації діяльності ДОП взагалі уникає будь-якої згадки про даний рівень про-

філактичної роботи ДОП. На нашу думку, такий підхід законодавця є принципово хибним і таким, що не виправдано обмежує роль дільничних у системі суб'єктів профілактичної діяльності.

То в чому ж полягає сутність і зміст індивідуальної профілактичної роботи ДОП, яку мету та завдання вони переслідують? Нижче спробуємо дати відповідь на поставлені питання.

Аналіз наукової літератури, а також практики діяльності служби ДОП свідчить, що **для індивідуальної профілактичної роботи ДОП характерні такі специфічні особливості.**

1. Профілюючою, головною ознакою індивідуальної профілактики ДОП є її *цілеспрямований характер*. На відміну від загальносоціальних заходів (які спрямовані на розв'язання великомасштабних соціально-економічних проблем) та спеціально-кримінологічних (які спрямовані на недопущення окремих видів правопорушень), ДОП застосовують заходи індивідуального попередження виключно з метою встановлення конкретних осіб, від яких із високою вірогідністю можна очікувати вчинення злочинів, виявлення та нейтралізації детермінант конкретних правопорушень.

2. Реалізація заходів індивідуальної профілактики здійснюється з обов'язковим дотриманням ДОП принципу *індивідуального підходу до роботи з особами, які потребують профілактичного впливу*. Такі заходи безпосередньо спрямовані на зміну протиправних установок та позицій конкретних осіб, які відрізняються між собою не лише за характером протиправної поведінки та ступенем соціальної запущеності, але й за особистими якостями, потребами та інтересами. Усе це вимагає від дільничних застосування диференційованого підходу до кожної особи окремо з урахуванням її соціально-психологічних, демографічних, біологічних та інших особливостей.

3. Дотримання принципу індивідуального підходу вимагає від дільничних *наявності спеціальних знань, умінь і навичок*. Вони повинні володіти не лише достатньо глибокими правовими, педагогічними та психологічними знаннями, але також вміти застосовувати спеціальні методи та прийоми регулювання соціальних відносин, вирішення міжособистісних конфліктів, здійснення психологічного впливу тощо.

4. Застосування індивідуальних заходів впливу безпосередньо *зачіпає основні права та інтереси громадян, а тому ставить перед ДОП підвищені вимоги до дотримання принципу законності*. Зокрема, вони повинні застосовувати такі заходи

лише за наявності передбачених у законі підстав, а також не допускати порушення чи безпідставне обмеження основних прав та свобод особи, пониження її честі та гідності.

5. Ефективність індивідуальної профілактики ДОП напряму залежить від *своєчасності, послідовності, комплексності, систематичності та безперервності індивідуально-профілактичного впливу*, а також *наукової обґрунтованості застосовуваних ними заходів*.

6. *Індивідуальна профілактика тісно пов'язана із загальносоціальною та спеціально-кримінологічною*. Так, загальна та спеціальна профілактика створюють підґрунтя для ефективного здійснення індивідуальної профілактичної роботи, а остання, у свою чергу, конкретизує і розвиває їхні форми з урахуванням індивідуальних особливостей конкретних осіб. Саме тому досить часто складно визначити приналежність того чи іншого профілактичного заходу до конкретного рівня профілактики, оскільки всі вони взаємозалежні й взаємопов'язані між собою і використовуються у практичній діяльності комплексно.

Основною метою індивідуальної профілактики ДОП є виявлення осіб, від яких із високою ймовірністю можна очікувати вчинення правопорушень, вжиття заходів щодо позитивної корекції їхньої поведінки, а також нейтралізації криміногенних факторів оточуючого мікросередовища.

Визначена мета покладає на ДОП вирішення таких **завдань**: 1) своєчасне та повне виявлення осіб, від яких із високою ймовірністю можна очікувати вчинення злочинів та інших правопорушень, їх облік, організація систематичного спостереження за їхньою поведінкою та способом життя; 2) визначення ступеня їхньої соціальної запущеності та дослідження особистісних характеристик; 3) встановлення причин і умов девіантної поведінки таких осіб, обставин, що сприяють розвитку в них асоціальних поглядів і звичок, а також джерел негативного впливу на них; 4) індивідуальне прогнозування їхньої протиправної поведінки; 5) вжиття до таких осіб передбачених законом виховних та інших заходів позитивного корегуючого впливу; 6) нейтралізація (блокування, усунення) криміногенних факторів їхнього навколишнього соціального мікросередовища; 7) надання таким особам допомоги у працевлаштуванні, вирішенні соціально-економічних, матеріальних, житлово-побутових та інших проблем; 8) притягнення таких осіб до відповідальності за наявності передбачених у законі підстав; 9) вжиття інших заходів, у тому числі

примусових, спрямованих на створення умов, які перешкоджають продовженню їхньої протиправної діяльності, виключають можливість вчинення нових правопорушень, запобігають рецидиву тощо.

Об'єктами індивідуального профілактичного впливу ДОП виступають: 1) особи, поведінка та спосіб життя яких свідчить про високу вірогідність вчинення ними злочинів та інших правопорушень; 2) криміногенні фактори їхнього навколишнього соціального мікросередовища; 3) особи, які вчинили злочин або адміністративний проступок; 4) причини та умови їх вчинення.

Визначивши основні об'єкти індивідуального профілактичного впливу ДОП, пропонуємо перейти до безпосереднього дослідження її **рівнів**. Вивчення наукової літератури показало, що сьогодні вчені по-різному підходять до диференціації заходів індивідуальної профілактики. Зокрема, вона поділяється на види (підвиди) [11, с. 121], етапи [12, с. 29] та стадії [7, с. 189]. В її рамках розрізняють ранню, безпосередню та профілактику рецидиву [13, с. 12]; ранню, безпосередню профілактику та припинення злочинів [14, с. 136]; ранню, безпосередню, профілактику на момент передзлочинної поведінки (на етапі формування мотивації злочинної поведінки), профілактику рецидиву [15, с. 138]; профілактику попередження, обмеження, усунення та захисту [16, с. 38] тощо.

Відкинувши всі ці зовнішні відмінності, а також проаналізувавши практику діяльності ДОП, ми прийшли до висновку, що вони починають вживати заходів індивідуального профілактичного впливу ще задовго до вчинення особою протиправних діянь і продовжують їх застосовувати навіть після того, як особа вчинила правопорушення. Виходячи із цього, **в рамках індивідуальної профілактичної роботи ДОП ми пропонуємо виокремлювати три рівні: ранню, безпосередню профілактику та профілактику рецидиву**. Кожен із цих рівнів характеризується різним ступенем соціальної деградації особи, а тому вимагає вжиття різних за характером і спрямованістю заходів впливу.

Рання профілактика – це діяльність ДОП із виявлення та усунення джерел криміногенного впливу на конкретних осіб, корекції їх поведінки та організації позитивного впливу на них із метою недопущення формування в них стійких антигромадських поглядів і звичок, а також оздоровлення оточуючого їх мікросередовища.

У рамках ранньої профілактики ДОП вживає заходів щодо: 1) виявлення та усунення несприят-

ливих умов формування особистості [17, с. 164]; 2) виявлення осіб, які відносяться до групи ризику (хронічних алкоголіків, наркоманів, жебраків, проститутток, членів неформальних молодіжних угруповань тощо), та здійснення щодо них заходів індивідуального профілактичного впливу; 3) виявлення несприятливих життєвих умов та обставин, які призводять до спотворення ціннісних орієнтацій і мотивацій у таких осіб, та вжиття заходів з їх нейтралізації; 4) вирішення конкретних криміногенних ситуацій; 5) здійснення коригуючого впливу на осіб, які перебувають на початковій стадії деморалізації та допускають незначні прояви антигромадської поведінки; 6) оздоровлення оточуючого їх мікросередовища [15, с. 138]; 7) надання соціальної та інших видів допомоги особам, які тривалий час перебували в несприятливих умовах проживання та виховання, з метою їх ресоціалізації та адаптації до нормальних умов життя.

Безпосередня профілактика – це здійснення ДОП цілеспрямованого профілактичного впливу на осіб, поведінка яких свідчить про реальну загрозу вчинення ними злочину з метою утримання їх від протиправної діяльності та недопущення їх подальшої моральної деградації. До таких осіб, в першу чергу, слід віднести: осіб, поведінка яких свідчить про наявність стійких негативних інтересів, звичок, стереотипів; осіб, які систематично порушують громадський порядок, права та свободи інших громадян, вчиняють інші антигромадські та аморальні вчинки; осіб зі стійкою протиправною орієнтацією; осіб, які розірвали зв'язок із звичним чи позитивним мікросередовищем; осіб, які мають тісні контакти з кримінальним середовищем тощо.

Безпосередня профілактика протиправної поведінки таких осіб передбачає застосування ДОП певних заходів: 1) здійснення посиленого контролю та систематичного нагляду за такими особами; 2) виявлення конкретних життєвих обставин, які сприяють формуванню в них стійких аморальних та антисуспільних установок та їх нейтралізація; 3) проведення з такими особами виховної роботи та активна корекція їхньої поведінки; 4) попередження їх про неприпустимість протиправної поведінки, роз'яснення наслідків такої поведінки та передбачених законодавством заходів відповідальності за вчинені правопорушення; 5) усунення фізичної можливості вчинення такими особами протиправних дій (поміщення до приймальників-розподільників, порушення питання про направлення до спеціальних виправно-виховних установ, на приму-

сове лікування, обмеження дієздатності, позбавлення батьківських прав тощо); 6) роз'єднання неформальних груп протиправної спрямованості [18, с. 82], оздоровлення оточуючого мікросередовища тощо.

Профілактика рецидиву – це вжиття ДОП заходів профілактичного впливу до осіб, які раніше вже притягувались до адміністративної чи кримінальної відповідальності? з метою їх виправлення, перевиховання, а також недопущення вчинення ними та іншими особами нових правопорушень. Завдання дільничних на даній стадії практично не відрізняються від загальних завдань індивідуальної профілактики. Однак, на відміну від інших рівнів, заходи попередження рецидиву, по-перше, ґрунтуються на кореляційному аналізі причин та умов попередніх правопорушень, ступеня їх суспільної небезпеки, виду покарання та особистості правопорушника; по-друге, мають здебільшого примусовий характер; по-третє, спрямовані на специфічне коло об'єктів. До останніх, зокрема, відносяться: особи, які вчинили адміністративні проступки; особи, які звільнились із місць позбавлення волі чи спеціальних виховних установ; особи, які засуджені до покарань, не пов'язаних із позбавленням волі; особи, які були звільнені від відбування покарання; особи, до яких було застосовано примусові заходи медичного чи виховного характеру тощо.

Із метою недопущення вчинення зазначеними особами нових правопорушень ДОП наділені повноваженнями застосовувати досить різноманітні заходи правового впливу, зокрема: 1) ставити таких осіб на профілактичний облік, здійснювати постійне спостереження та нагляд за їхньою поведінкою; 2) за наявності передбачених у законі підстав порушувати питання про встановлення адміністративного нагляду, а також брати безпосередню участь у його здійсненні; 3) надавати необхідну правову, інформаційну, соціальну та іншу допомогу особам, які звільнились із місць позбавлення волі з метою відновлення їх у соціальному статусі повноправного члена суспільства, усунення та нейтралізації негативних наслідків пенітенціарного і постпенітенціарного характеру, становлення на життєву позицію, яка відповідає правовим нормам і вимогам суспільно корисної діяльності; 4) взаємодіяти із цих питань з органами державної влади та місцевого самоврядування, ВТУ, центрами допомоги і соціальної реабілітації та іншими структурами, які беруть участь у процесі соціальної реабілітації та адаптації осіб, звільнених із місць позбавлення волі; 5) надавати таким особам допомогу в трудовому

та побутовому влаштуванні; б) залучати до соціально-виховної роботи об'єднання громадян, релігійні та благодійні організації, трудові та педагогічні колективи, рідних, близьких та інших осіб.

Висновки. На основі проведеного нами аналізу основних ознак, мети, завдань, об'єктів та рівнів індивідуальної профілактики ДОП ми можемо сформулювати її авторську дефініцію. Зокрема, під індивідуальною профілактичною роботою дільничних офіцерів поліції ми пропонуємо розуміти врегульовану нормами права діяльність із розроблення та практичної реалізації науково обґрунтованої системи правових, організаційних і виховних заходів індивідуального впливу, спрямованих на своєчасне виявлення осіб, від яких із

високою ймовірністю можна очікувати вчинення злочинів та інших правопорушень, вжиття заходів щодо позитивної корекції їхньої поведінки, а також нейтралізації криміногенних факторів оточуючого мікросередовища з метою попередження протиправної поведінки таких осіб.

Запропоноване нами визначення має комплексний характер і дозволяє отримати максимально повне уявлення про об'єкти індивідуального профілактичного впливу ДОП, характер застосовуваних ними заходів, а також про інші особливості їхньої діяльності в даній сфері. У зв'язку із цим ми наполягаємо на його нормативному закріпленні шляхом внесення відповідних змін до п. 4 Розділу I Інструкції з організації діяльності ДОП.

Список літератури:

1. Про затвердження Інструкції з організації діяльності дільничних офіцерів поліції : Наказ МВС України від 28.07.2017 р. № 650.
2. Герцензон А.А. Деятельность органов расследования, прокурора и суда по предупреждению преступлений / Г.М. Миньковский, Т.М. Арзумян, В.К. Звирбуль и др. ; под общ. ред. Н.В. Жогина. Москва : Госюриздат, 1962. 280 с.
3. Лозбяков В.П. Индивидуальная профилактика правонарушений и административная деятельность органов внутренних дел. *Вопросы совершенствования деятельности участковых инспекторов милиции [сборник]*. Москва : ГУООП МВД СССР, ВНИИ МВД СССР, 1988. С. 48–58.
4. Кирилов Д.А. Индивидуальная профилактика преступлений органами внутренних дел. Тюмень, 1994. 171 с.
5. Кальченко Т.Л. Запобігання злочинності неповнолітніх в Україні спеціальними органами та установами : дис. ... кандидата юрид. наук : 12.00.08. Київ : Національна академія внутрішніх справ України, 2003. 222 с.
6. Негодченко В.О. Діяльність органів внутрішніх справ щодо попередження злочинів у сучасних умовах : дис. ... кандидата юрид. наук : 12.00.08. Харків : Національний університет внутрішніх справ, 2003. 219 с.
7. Адміністративна діяльність міліції : підручник / за заг. ред. акад. АПрНУ, проф. О.М. Бандурки. Харків : Вид-во Національного університету внутрішніх справ, 2004. 448 с.
8. Бандурка А.М. Преступность в Украине: причины и противодействие : монография / А.М. Бандурка, А.М. Давиденко. Харьков : Гос. спец. изд-во «Основа», 2003. 368 с.
9. Про соціальну профілактику правопорушень в Україні : Проект Закону України, підготовлений КМУ, в редакції, запропонованій Комітетом з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності та боротьби з організованою злочинністю і корупцією. URL : http://static.rada.gov.ua/osmir/tables/11_99/TABL09240002.html.
10. Про затвердження Положення про службу дільничних інспекторів міліції в системі Міністерства внутрішніх справ України : Наказ МВС України від 11.11.2010 р. № 550.
11. Пономаренко Ю.Г. Кримінологічна характеристика та попередження злочинів у сфері незаконного наркообігу : дис. ... кандидата юрид. наук : 12.00.08. Харків : Національний університет внутрішніх справ України, 2004. 196 с.
12. Литвинов О.М. Адміністративно-територіальна координація діяльності суб'єктів профілактики злочинів в Україні на місцевому рівні : дис. ... кандидата юрид. наук : 12.00.07. Харків : Національний університет внутрішніх справ України, 2002. 276 с.
13. Каиржанов Е.И. Понятие, структура и виды профилактики преступлений : лекция. Караганда : Караганд. ВШ МВД СССР, 1986. 72 с.
14. Мозоль А.П. Кримінологічні проблеми нелегальної міграції в Україні : дис. ... кандидата юрид. наук : 12.00.08. Київ : Національна академія внутрішніх справ України, 2002. 212 с.
15. Бугера О.І. Проблеми використання засобів масової інформації для запобігання злочинів серед неповнолітніх : дис. ... кандидата юрид. наук : 12.00.08. Київ : Національний педагогічний університет ім. М.П. Драгоманова, 2006. 224 с.

16. Голина В.В. Криминологическая профилактика, предотвращение и пресечение преступлений Учебное пособие. Киев : Изд-во УМК ВО при Минвузе УССР, 1989. 72 с.

17. Стрюк М.В. Кримінологічна характеристика жіночої злочинності : дис. ... кандидата юрид. наук : 12.00.08. Київ : Київський національний університет ім. Т. Шевченко, 2001. 252 с.

18. Быргэу М.М. Организация деятельности полиции Республики Молдова по профилактике преступлений : дисс. ... доктора юрид. наук : 12.00.07. Харьков : Национальный университет внутренних дел, 2004. 532 с.

Stashkiv Ya.Ya. INDIVIDUAL PREVENTIVE ACTIVITIES OF DISTRICT POLICE OFFICERS: CONCEPT, FEATURES, PURPOSE AND TASKS

The article analyzes the definitions of individual crime prevention substantiated in the scientific literature, identifies specific features, purpose and main tasks, the solution of which in the framework of individual preventive influence is entrusted to police officers. The main objects of individual preventive influence of district police officers are described, and the levels of individual preventive work of district police officers are analyzed in detail. On the basis of the conducted research the author's definition of individual preventive work of district police officers is formulated. It is determined that the objects of individual preventive influence of police officers are: 1) persons whose behavior and lifestyle indicates a high probability of committing crimes and other offenses; 2) criminogenic factors of their surrounding social microenvironment; 3) persons who have committed a crime or an administrative offense; 4) the reasons and conditions for their commission. It is concluded that the individual preventive work of police officers is proposed to mean regulated by law the development and practical implementation of a scientifically sound system of legal, organizational and educational measures of individual influence, aimed at timely identification of persons who are likely to commit crimes and other offenses, taking measures to positively correct their behavior, as well as neutralization of criminogenic factors of the surrounding microenvironment in order to prevent illegal behavior of such persons. This definition is comprehensive and allows you to get the most complete picture of the objects of individual preventive influence of police officers, the nature of their measures, as well as other features of their activities in this area. In this regard, we insist on its normative consolidation by making appropriate changes to paragraph 4 of Section I of the Instruction on the organization of the activities of district police officers.

Key words: direct prevention, district police officer, measures of individual prevention, individual prevention, objects of individual preventive influence, recurrence prevention, early prevention, levels of individual prevention.